

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 404/06
11.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, Биљане Драгојевић и Звездане Лутовац, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, против тужених "ББ", чији је пуномоћник БВ, адвокат, ВВ и ГГ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог "ББ", изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду бр. Гж. 3728/04 од 07.04.2005. године, у седници одржаној 11.05.2006. године донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду бр. Гж. 3728/04 од 07.04.2005. године и пресуда Општинског суда у Врбасу I бр. П. 158/00 од 16.09.2003. године у односу на тужену "ББ" тако што се тужени "ББ" обавезује да солидарно са осталим туженима накнади тужиоцу нематеријалну штету због повреде части и угледа у износу од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.09.2003. године па до коначне исплате, док се у преосталом делу одбија као неоснован тужбени захтев у односу на овог туженог.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог "ББ" изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду бр. Гж. 3728/04 од 07.04.2005. године у преосталом делу.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Врбасу I бр. 158/00 од 16.09.2003. године, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде нематеријалну штету због повреде части и угледа исплатом износа од 75.000,00 динара, са законском затезном каматом од 16.09.2003. године, као дана пресуђења па до коначне исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 28.100,00 динара, са законском затезном каматом од 16.09.2003. године па до коначне исплате. Изреком у ставу трећем одбијен је као неоснован део тужбеног захтева за износ од још 575.000,00 динара. Изреком у ставу четвртм одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужене ГГ да се тужилац АА обавезе да јој накнади материјалну штету на име измакле зараде, уместо ренте, у укупном износу од 200.000,00 динара, као и да јој накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове у износу од 1.300.000,00 динара, односно укупно 1.500.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.12.1998. године па до коначне исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду бр. Гж. 3728/04 од 07.04.2005. године, изреком у ставу првом жалба тужиоца је делимично усвојена и преиначена пресуда Општинског суда у Врбасу I бр. П 158/00 од 16.09.2003. године тако што су тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде нематеријалну штету због повреде части и угледа у износу од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.09.2003. године па до коначне исплате, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована и потврђена иста првостепена пресуда у одбијајућем делу тужбеног захтева преко наведеног износа. Изреком у ставу другом предмет је враћен првостепеном суду у циљу спровођења извиђаја у делу решења о трошковима парничног поступка у пресуди првостепеног суда.

Против наведене пресуде другостепеног суда, ревизију је благовремено изјавио тужени "ББ", због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на изјављену ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП и нашао да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени "ББ", који је оснивач и издавач дневног листа "ББ1" чији је главни и одговорни уредник тужени ВВ. Тужена ГГ је аутор текста објављеног у наведеном листу __.06.1997. године под насловом „Председник и ... и ...“ те поднасловом „Можда је узрок моје несреће што за радно место нисам могла да понудим ...“, а __.03.1997. године текст под насловом „Отказ као нечији ...“. Дана __.06.1997. године, тужилац, тада председник "ДД" и на кога се текстови односе, написао је деманти, који није у целости објављен. __.06.1997. године тужена ГГ је објавила текст под насловом „... ипак претходио ---“, „...“ и „Није ... него ...“. Правноснажном пресудом Општинског суда у Врбасу бр. К.

82/98 од 08.04.1998. године, тужена ГГ је оглашена кривом за кривично дело клевете из члана 92. став 2. у вези става 1. КЗ РС и изречена јој је условна осуда. Супруга тужиоца је ЋЋ у __ и имају две кћери. Старија је ... на ЕЕ у __, а млађа ... Због објављених текстова, тужилац је трпео душевне болове, због осећања немоћи, несигурности и изгубљености, дошло је до мрзовоље и резигнираности. Често је имао неуровегетативне сметње у виду стезања у грудима, лупања срца, појачаног знојења, бола у желуцу, несанице, напетости, страха, а посебно је био нерасположен, осећао се изгубљено и безнадежно због непријатности које су трпеле супруга и деца.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и тужене обавезао да тужиоцу накнаде нематеријалну штету солидарно у износу од 75.000,00 динара са законском затезном каматом и трошковима парничног поступка, а одбио је као неоснован противтужбени захтев тужене ГГ, за накнаду материјалне штете за измаклу зараду, уместо ренте у укупном износу, а као бившем раднику ДД.

Другостепени суд је делимично усвајајући жалбу тужиоца преиначио пресуду Општинског суда и тужиоцу досудио накнаду нематеријалне штете солидарно на терет тужених у укупном износу од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом.

Побијана пресуда је правилна у делу којим је одлучено о основу тужбеног захтева, јер су тужени солидарно одговорни по основу кривице за штету коју је тужилац претрпео повредом части и угледа објављивањем текстова у дневном листу, под горе наведеним насловима. Осуђујућа кривична пресуда за кривично дело клевете против тужене ГГ је доказ њене кривице, а како је клевета извршена објављивањем текста под наведеним насловима у дневном листу, то основ одговорности "ББ" за новинско-издавачку делатност и одговорног уредника произилази из чињенице да су овакви текстови којима се врши клевета објављени у том листу.

Међутим, основано се наводима ревизије туженог дневног листа "ББ", указује на погрешну примену материјалног права у односу на висину досуђене накнаде нематеријалне штете на терет ревидента.

Наиме, побијаном другостепеном пресудом није правилно примењена одредба члана 200. Закона о облигационим односима, приликом утврђивања висине накнаде нематеријалне штете ревидента, по основу повреде угледа, части, слободе, односно права тужиоца као личности. Одговорност ревидента није идентична по тежини са одговорношћу тужене ГГ, као аутора критичних текстова у новинама, као и туженог ВВ, као главног и одговорног уредника листа. Адекватна висина накнаде нематеријалне штете јавног предузећа за новинско-издавачку делатност по оцени Врховног суда је 200.000,00 динара, у односу на 300.000,00 динара колика је солидарна одговорност осталих тужених, због чега је побијана пресуда у том смислу преиначена.

Полазећи од изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 393. и 395. став 1. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП.

Председник већа – судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц